

[Chr. Nielsen.]

at de paagældende Foreninger har en noget anden Opfattelse af dette Spørgsmaal. Det maa være i Pagt med Tiden, at man følger Kommissionens Udkast og indskrænker Arveretten til, at en enkelt Person kun kan arve een Ejendom.

Endelig er det under Sagens Behandling antydet, at der fra alle Sider hersker Enighed om Oprettelse af en Arvefond, hvis Midler skal anvendes i Uddannelsesøjemed. Den højtærede Minister udtalte adskillige Gange i sin Fremsættelsestale, at han havde megen Sympati for denne Tanke. Jeg tror, at den Sympati, som den højtærede Minister saa stærkt understregede, vilde give sig et betydeligt mere positivt Udslag ved, at man paa en helt anden Maade fra Statens Side understøttede de Mennesker, der ønsker videre Uddannelse. Jeg anser det for noget tvivlsomt, om en saadan Arvefond vil faa den Betydning, man tillægger den. Efter min Mening er der et overordentlig stort Behov for økonomiske Midler til Personer, der ønsker Uddannelse, og jeg drager stærkt i Tvivl, at en Arvefond som her skitseret vil kunne stille Midler til Raadighed i et Omfang, der tilnærmelsesvis kan modsvare Behovet. Jeg opfatter dette Spørgsmaal om Understøttelse i Uddannelsesøjemed som en Samfundsopgave, der maa tages op og løses paa fornuftig Maade, og jeg nærer nogen Ængstelse for, at Oprettelsen af en Arvefond i høj Grad vil forhindre en fornuftig Udvikling paa dette Omraade.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg takker de ærede Ordførere for den venlige Behandling af det nu atter fremsatte Forslag. De Bemærkninger, der er fremsat, giver mig ikke Anledning til særlige Udtalelser. Jeg kan kun sige til den sidste ærede Ordfører, at jeg har ikke præsent, om der har været afæsket Husmandsforeningerne Udtalelser om Kommissionsforslaget vedrørende Landbruget, men jeg vil formode, at det er sket. Det har imidlertid ikke saa meget at sige, for naar jeg ikke har forelagt Kommissionens Forslag vedrørende Arv, for saa vidt angaar Landbrugsejendomme, skyldes det, at jeg har fundet dette Forslag noget indviklet og til lige noget upraktisk, medens jeg derimod ud fra mine Erfaringer gennem mange Aar som Sagfører er kommet til det Resultat, at den Ordning, vi har i Øjeblikket med Hensyn til Arv af Landbrugsejendomme, virker særdeles tilfredsstillende. Naar det er Tilfældet, naar denne Ordning virker

tilfredsstillende ogsaa derigennem, at man i stor Stil ordner sig i levende Live med Børnene og i levende Live gennem Testamente bestemmer, hvordan der skal forholdes med Landbrugsejendomme, fandt jeg det overflødigt at komme med helt nye Regler, tilmed da jeg som sagt syntes, at disse var for indviklede og ikke særlig praktiske. Jeg finder det derfor naturligt, at man bliver staaende ved det nuværende, og har handlet i Overensstemmelse dermed ved Lovforslagets Fremsættelse.

Hvad angaar Arvefonden og Spørgsmaalet om Sympati for at yde Tilskud til unge Mænds og Kvinders Studier, synes jeg, at dette Spørgsmaal i Almindelighed ikke vedrører det foreliggende Lovforslag. Om der skal ydes større eller mindre Støtte ved Siden af, kan man drøfte ved anden Lejlighed. Jeg har megen Sympati for i saa stor Udstrækning som muligt at hjælpe unge, begavede ubemidlede til at gaa Studiernes Vej, men det mener jeg ikke hører ind under dette Lovforslag. Det, der hører ind under dette, er, om man kan lade den Kapital, til hvilken der ingen Arvinger er, og med Hensyn til hvilken der ikke er oprettet Testamente, gaa til en Fond, hvis Midler kan bruges til unge, ubemidlede studerende. Det synes jeg er en meget tiltalende Tanke, og derfor er det mit absolutte Haab, at vi maa kunne enes om at gennemføre en saadan Ordning. Om der saa ved Siden af fra Statens Side skal ydes yderligere Hjælp til de unge ubemidlede, maa vi drøfte ved andre Lejligheder end denne.

Jeg takker som sagt for den venlige Modtagelse, og jeg vil gerne slutte med at sige — det kan godt være, det ikke er muligt, men jeg vil dog henstille det til det Udvalg, der nu bliver nedsat —, om det ikke var muligt, da man alligevel er saa langt fremme med Arbejdet, at afslutte Arbejdet i den korte Samling, vi har nu. Jeg tillægger det meget stor Betydning, hvis det skal være muligt at faa dette Arvelovsforslag gennemført i Rigsdagen inden for en overskuelig Fremtid, om dette høje Ting kunde blive færdigt med Forslaget i indeværende Samling, saa at jeg kunde fremsætte det i det andet høje Ting ved den kommende Samlings Begyndelse, og da man i dette høje Ting jo er vant til at arbejde baade hurtigt og energisk, mener jeg, der skulde være en hel Del Mulighed derfor.

Steincke: Jeg ser mig i Stand til at oplyse saavel den ærede kommunistiske